

Kodály Zoltán névadás a Debreceni Szakiskolában

(FOTÓ AZ ISKOLA TULAJDONA)

1957. június 23-án a névadáskor, a homlokzatra került felirat

A névadó ünnepséget 1957. június 23-án tartották.

Az ünnepség egyben a Hajdúsági Zenei Hét nyitó rendezvénye is volt. A műsorfüzetbe ezt írta Kodály Zoltán:

„Egy ország zenekultúráját nem egyes zenészek csinálják, hanem az egész nép. Minden ország zeneszerzése, ha eredeti, a maga népe dalain alapul. Ezért kell azokat állandóan figyelni, énekelni, tanulni.”

A névadó ünnepség után hangverseny következett Kodály műveiből, a szerző jelenlétében. A Nagytemplom orgonakarzatán szólalt meg a *Missa Brevis*, a Kodály Leánykar és a Kollégiumi Kántus előadásában, a Csokonai Színház szólistáinak közreműködésével, Pongrácz Zoltán orgonakíséretével, Gulyás György vezényletével.

A nagyszabású *Budavári Te Deumot* Vaszy Viktor vezényelte. A Kodály Leánykart a Vass Lajos által vezetett Állami Férfikar egészítette ki. Közreműködött négy szólista és a MÁV Filharmonikus Zenekar.

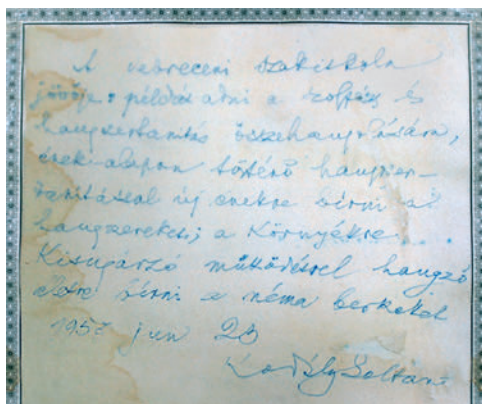
„Tebát azért egyeztem bele, utóvégre, hogy nevemről nevezzék el ezt az iskolát, mert látszott valami biztosítéka, hogy az egészséges zenekultúrára való nevelés itten jó otthonra talál, biztos kezekre van bízva...”
mondta avatóbeszédében Kodály Zoltán.

Kodály Zoltán a debreceni zeneművészeti szakiskola névadásán 1957. június 23.
[A képen, Kodály Zoltán mögött Pongrácz Zoltán, Gulyás György és mások]

„A debreceni szakiskola jövője: példát adni a szolfézs- és hangszeritanítás összehangolására, ének-alapon álló hangszeritanítással új énekekre hívni a hangszereseket; a környékre kisugárzó működéssel hangzó életre bírni a néma berkeket.”

Kodály Zoltán bejegyzése,
az iskola emlékkönyvében

Ezt a feladatot adta Kodály Zoltán az egyetlen iskolának, amelyet életében feljogosított nevének viselésére.

1957-ben ünnepélyes keretek között iskolánk egyedüli módon felvehette Kodály Zoltán nevét, a nagy magyar zeneszerző, tudós, zenepedagógus – még életében – hozzájárult a névadáshoz. Nem véletlen, hogy Debrecenben hangzott el Kodály Zoltán kinyilatkoztatása:

„Nincs megalkuvás művészetben és magyarságban!” Kodály Zoltán műveinek tolmácsolásában elsők között volt városunk, s az iskola. 1929-ben a Dóczi Református Leányintézet már előadta, többek között: Túrót eszik a cigány, a Villót és a Gergely járást.

1934-ben a haladó szellemű Ady társaság meghívására jött Debrecenbe előadást tartani a Mester

Népzene és Műzene címmel. A Kodály-est az Aranybikában zajlott, óriási sikerrel. Erre az alkalomra készítette városunk szülötte a neves szobrászművész Medgyessy Ferenc Kodály-fejet ábrázoló plakettjét, amelyet, 1500 példányban sokszorosítottak.

Ez volt az estre a belépő.

Az esten fellépet az intézmény – akkor még – Zeneművészeti Szakiskola gyermekkara, műsoruk: Tantum ergo, Süket sógor, Táncnóta, vezényelt, Elefánthy Mária. *Hoór-Tempis Erzsébet* iskolánk neves énekművész tanára, aki már e korai években műsorára tűzte a Kodály műveit. Az iskola igazgatója, a zongoraművész *dr. Baranyi János* – Kodály három zongoraművét adta elő.

A Református Kollégium polgári fiúiskola énekara a Lengyel Lászlót, a Dóczy Gimnázium leánykara, a Pütkösdőlőt, iskolánk a „Zenede” kórusa, a Mátrai képeket, a Kodály tanítvány *Szabó Emil* vezényletével.

A Református Kollégium 400 éves fennállásának jubileumi ünnepségén, 1939. május 14-én, első ízben hangzott el Debrecenben a *Psalmus Hungaricus*. A főpróba karnagya Kodály Zoltán volt. Az ünnepségen betege miatt nem tudott megjelenni, a következő sorokat küldte:

A terrakottából készült plakett az iskola tulajdona

„A Psalmus útját én úgy érzem, mint egy tőlem idegen bolygóét.

Három legutolsó állomása: Athén, Debrecen, Párizs.

Ez a szimbolikus háromszög, mintha az egész életem értelmét és törekvését ábrázolná:

A magyar álljon a maga lábán, egyik kezét Athén a másik kezét Párizs felé nyújtva.

Minden tebségét az újkor Párizsa és az ókor Athénje fejlesztheti odáig, hogy önmagát legjobban kifejezze.

Minél rövidebb a magyar lélek útja Athénig és Párizsig, annál könnyebben talál önmagára.

Ezért legfontosabb nekem a három állomás közül Debrecen.

Ilyen fiatal kórus még sosem énekelte a Psalmust, sehol.

Nem minden aggály nélkül néztem elebe a nagy vállalkozásnak. De már az előzetes próba meggyőzött, hogy ifjúságunk az erején felüli vállalkozást is győzi.”

Stébel Ildikó
ny. Könyvtárvezető – Kodály könyvtár